

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7CoCsp/51/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120205114
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Breza
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8120205114.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Branislava Brezu a sudcov JUDr. Martina Fiľakovského a JUDr. Anny Kovalovej v právnej veci žalobcu G. U., nar. XX.XX.XXXX, bývajúceho v W., na ul. D. č. XXXX/XX, právne zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom vo Svidníku, na ul. Sov. hrdinov č. 163/66, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, na ul. Pribinovej č. 25, IČO: 35 792 752, právne zastúpenému Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom v Bratislave, na ul. Kubániho č. 16, IČO: 47 233 516, o primerané finančné zadost'učinenie vo výške 552,83 eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 25.09.2020 č.k. 8Csp 83/2020-102 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok s výnimkou výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti.

Žalobcovi sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Prvoinštančný súd napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 100 eur. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v plnom rozsahu.

2. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že Okresný súd Prešov rozsudkom zo dňa 17.05.2018 č.k. 10Csp 141/2017-43 zaviazal žalovaného vydať žalobcovi sumu 252,83 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne od 09.09.2017 do zaplatenia titulom vydania bezdôvodného obohatenia, nakoľko poskytnutý úver bol bezúročný a bez poplatkov. Zároveň za neprijateľnú zmluvnú podmienku určil zmluvnú podmienku uvedenú v článku I, bod 7.1 Dohody o poskytnutí služieb zo dňa 19.06.2015 k Zmluve o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu zo dňa 19.06.2015 v znení „Zákazník sa zaväzuje, že za uzavretie dohody zaplatí mesačne poskytovateľovi odplatu vo výške 2,54 % zo sumy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru. Zákazník sa zaväzuje splácať túto odplatu v pravidelných mesačných splátkach, ktorá bude uvedená spolu so splátkami úveru a úrokom za úver v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi.“ Vo výroku o určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 03.07.2018. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd rozsudkom zo dňa 17.01.2019 č.k. 9Co 131/2018 - 120 potvrdil rozsudok vo výroku o vydaní bezdôvodného obohatenia.

3. Okresný súd Prešov rozsudkom zo dňa 19.07.2019 č.k. 32Csp 79/2019 - 55 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 29.10.2019 č.k. 25Co 65/2019-108 priznal žalobcovi voči žalovanému primerané finančné zadost'učinenie vo výške 250 eur v súvislosti s povinnosťou uloženou žalovanému zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy na základe rozsudku Okresného súdu Prešov vydaného

vo veci 16Csp 12/2017, ktorý bol následne potvrdený aj rozhodnutím odvolacieho súdu. Dohoda o zrážkach zo mzdy bola uzatvorená k zmluve o revolvingovom úvere zo dňa 19.06.2015.

4. Podľa ust. § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom do 09.06.2013, osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť spotrebiteľovi ujmu.

5. Podľa ust. § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 10.06.2013, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

6. Vo vzťahu k vyššie citovanému ustanoveniu zákona č. 250/2007 Z.z., či už v pôvodnom alebo terajšom znení, možno uviesť, že ide o ustanovenie s tzv. relatívne neurčitou hypotézou, ktorá neustanovuje žiadne kritéria na vymedzenie toho, čo predstavuje primerané finančné zadosťučinenie a ako treba určiť jeho výšku. Zároveň treba uviesť, že novšie znenie zákona o ochrane spotrebiteľa dokonca ešte zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadosťučinenia, pretože toto sa v súčasnosti poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinnosti spotrebiteľa ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými predpismi bolo spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi. Základným zákonným predpokladom úspešného uplatnenia primeraného finančného zadosťučinenia je teda porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa alebo podľa osobitných predpisov, ktorými sú predpisy na ochranu spotrebiteľa. Tento nárok je daný, ak dodávateľ porušil osobitnú právnu úpravu predstavujúcu normy na ochranu spotrebiteľov, ktorými sú osobitná úprava spotrebiteľských zmlúv v § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka, zákony o spotrebiteľských úveroch, o finančných službách na diaľku a podobne. Účelom týchto právnych noriem je zvýšená ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou a zákonné ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. má postihnúť nečestného dodávateľa, ktorý tieto osobitné právne normy nerešpektuje.

7. Žalobca si úspešne uplatnil porušenie svojho práva ustanoveného osobitným predpisom v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 10Csp 141/2017 v dôsledku čoho bol žalovaný zaviazaný vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie a zároveň došlo k vyhláseniu zmluvnej podmienky vzťahujúcej sa na poskytnutý úver za neprijateľnú. Ak žalobca mal v predchádzajúcom spore úspech pri uplatnení jeho práva ako spotrebiteľa, základ nároku je daný.

8. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia, táto závisí od úvahy súdu. Pri jej určení sa vychádzalo z toho, že finančné zadosťučinenie má sankčnú povahu a jeho účelom je odradiť nečestného dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov. Finančné zadosťučinenie nemožno vnímať ako kompenzáciu, ale ako poskytnutú satisfakciu spotrebiteľovi a tiež ako odmenu pre spotrebiteľa, ktorý privodil vyhlásenie rozsudku, ktorým sa sledujú rovnaké účinky ako opatrenia orgánov dohľadu, ktorých sankcie by boli neporovnateľne prísnejšie. Na druhej strane však nemôže predstavovať neprimerané obohacovanie spotrebiteľov. Pri rozhodovaní o nároku na finančné zadosťučinenie je potrebné tiež prihliadať na okolnosti prípadu, závažnosť porušenia práva či povinnosti voči spotrebiteľovi, intenzitu trvania a rozsah nepriaznivých následkov a na subjektívny prístup oboch strán k protiprávnemu konaniu. Pri rozhodovaní sa zohľadnilo i to, že žalobcovi bolo už priznané primerané finančné zadosťučinenie, ktoré sa týka rovnakého zmluvného vzťahu, aj keď sa jednalo o porušenie iného práva žalobcu. V tejto súvislosti sa zdôraznilo, že žalobcovi žiadne ustanovenie zákona nebráni podať viaceré žaloby na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, ak sa tieto žaloby týkajú rôznych porušení práv spotrebiteľa.

9. Vzhľadom na vyššie uvedené súd prvej inštancie mal za to, že suma vo výške 100 eur splní všetky funkcie primeraného finančného zadosťučinenia, keďže morálnym zadosťučinením bol aj rozsudok Okresného súdu Prešov vydaný vo veci 10Csp 141/2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove vydaným v konaní vedenom pod sp. zn. 9Co 131/2018 a sú ním aj odôvodnenia týchto rozsudkov, a teda že bude mať dostatočný satisfakčný charakter pre žalobcu, dostatočný sankčný charakter voči žalovanému v zmysle individuálnej, ale aj generálnej prevencie a zároveň bude odmenou pre žalobcu, že sa nekalému konaniu žalovaného nepodrobil, ale napriek nepochybné svojej slabšej

ekonomickej a právnej situácii akú si mohol zabezpečiť žalovaný, sa pustil do sporu s ním. V prevyšujúcej časti bola žaloba o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia zamietnutá.

10. Pokiaľ ide o trovy konania, o týchto sa rozhodlo podľa ust. § 262 ods. 1 C.s.p. v spojení s ust. § 255 ods. 2 C.s.p. Podľa tohto ustanovenia môže súd priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, avšak nie v žiadanej výške.

11. Proti tomuto rozsudku, s výnimkou výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Navrhol rozsudok v napadnutej časti zmeniť a žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Ako dôvod uviedol, že napádaný rozsudok nespĺňa základné požiadavky na odôvodnenie súdneho rozhodnutia tak, ako ich definuje ust. § 220 C.s.p., keďže neobsahuje žiadny záver súdu vo vzťahu k predmetu sporu, predovšetkým skutkové závery odôvodňujúce základ nároku a jeho výšku. Súdom priznané finančné zadosťučinenie nebolo podľa obsahu a odôvodnenia rozsudku preukázané v konkrétnych skutkových okolnostiach, argumentačne nie je podložené takým spôsobom a v rozsahu, ktorý by zodpovedal požiadavkám na odôvodnenie súdneho rozhodnutia v zmysle ust. § 220 ods. 2 C.s.p.

12. Čo sa týka námietky žalovaného o opakovanom podávaní žalôb o finančné zadosťučinenie, prvoinštančný súd sa s touto vypořiadal len tým, že ak došlo k opakovanému porušeniu práv spotrebiteľa, potom je možné opakovane podávať aj žaloby. Z rozsudku nevyplýva, ako separátne uplatňovanie jednotlivých nárokov namiesto podania jednej žaloby je zlučiteľné nielen s hospodárnosťou konania, ale aj s tým, že existuje možnosť posudzovania totožných skutočností vo viacerých rôznych konaniach a či uplatnenie viacerých nárokov jednou žalobou je porušením § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. a obmedzuje práva spotrebiteľa. Postup žalobcu, ktorý v zásade od každého ním iniciovaného konania odvodzuje uplatňovanie primeraného finančného zadosťučinenia, odporuje účelu ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. Ak je účelom zadosťučinenia nahradenie diskomfortu, ktorý spotrebiteľ by mal v súvislosti s uplatnením práva na súde zažívať, potom je namieste otázka, či multiplikovanie sporov a rozdrobovanie do viacerých rovnako znamená, že sa má multiplikovane poskytovať, resp. vôbec či má takto vznikáť primerané finančné zadosťučinenie. Ak účelom súdneho konania je ochrana porušeného alebo ohrozeného práva a súčasne ak právna úprava vychádza z hospodárnosti konania, potom podanie troch žalôb v ten istý deň sa javí ako príklad zneužitia práva vedúci k oprávnenému tvrdeniu o tom, že takýto postup smeruje len k dvom veciam, a to účelovo a zámerne multiplikovať súdne spory a zamedziť komplexnému posudzovaniu skutkového stavu a nedôvodne produkovať trovy právneho zastúpenia.

13. Podaná žaloba, čo do obsahu a uvádzaných tvrdení, neobsahovala žiadne konkrétne skutočnosti a dôvody na preukázanie požadovaného nároku. Za týchto skutkových okolností preto nie je na mieste aplikovať princíp o tom, že výška priznaného plnenia závisela od úvahy súdu a že danosť nároku bola preukázaná. Uvedený spôsob rozhodovania je viazaný na to, že súd prvej inštancie kvalifikuje rozhodujúce skutkové okolnosti iným spôsobom ako boli posudzované pri podaní žaloby, prípadne výjdu najavo ďalšie skutočnosti. V prejednávanej veci, ale žalobca od počiatku neuvádzal žiadne konkrétne skutočnosti, na základe ktorých sa mohol oprávnenne domnievať o danosti nároku vo výške žalovanej sumy.

14. Odvolací súd v zmysle zásad ustanovení § 379, § 380 a § 381 C.s.p. preskúmal rozsudok v jeho napadnutej časti spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania a zistil, že odvolanie žalovaného nie je opodstatnené.

15. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

16. Všeobecným právnym predpisom upravujúcim ochranu spotrebiteľa nie je Občiansky zákonník, ale zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov. Vo vzťahu k tomuto právnemu predpisu aj Občiansky zákonník má povahu osobitného predpisu a vo svojich ustanoveniach len dopĺňa všeobecnú úpravu danú zákonom č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov o ďalšie osobitné ustanovenia zamerané na ochranu spotrebiteľov. Je to zrejme z ust. § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov, podľa ktorého každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred

neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, pričom v poznámke k tomuto ustanoveniu je daný odkaz na ust. § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka.

17. V prípade porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 v znení neskorších predpisov a osobitnými predpismi, medzi ktoré sa zaraďuje i Občiansky zákonník, vzniká spotrebiteľovi právo na primerané finančné zadosťučinenie. Toto právo vyplýva z ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, podľa ktorého proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

18. Vychádzajúc z tohto ustanovenia predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je úspešne uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zo strany spotrebiteľa na súde. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma. Postačuje ak k takémuto porušeniu práva alebo povinností dôjde.

19. V tejto súvislosti je potrebné dodať, že v súčasnosti účinné znenie ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. ešte zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadosťučinenia, pretože toto sa v súčasnosti poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov alebo osobitnými predpismi bolo spôsobilé privediť ujmu spotrebiteľovi. Od 10.6.2013 právo na primerané finančné zadosťučinenie vzniká už úspechom spotrebiteľa na súde v otázke preukázania porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov alebo osobitnými predpismi.

20. Čo sa týka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti, ako predpokladu pre priznanie práva na primerané finančné zadosťučinenie, tento je naplnený vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinnosti žalobou proti dodávateľovi.

21. K uplatneniu práva na primerané finančné zadosťučinenie nemôže dôjsť kedykoľvek. Toto právo vzniká v zmysle ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov po tom, čo zo strany spotrebiteľa dôjde k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinnosti na súde. Či došlo k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinnosti na súde, vyplynie až z rozhodnutia súdu vydaného vo veci samej.

22. Vo veci 10Csp 141/2017 Okresného súdu Prešov sa žalobca domáhal vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 252,83 eur s prísl. a určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky uvedenej v článku I, bod 7.1 Dohody o poskytnutí služieb. Vo vzťahu k takto uplatneným nárokom mal v konaní plný úspech. Bol tak naplnený predpoklad úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti umožňujúci žalobcovi požadovať od žalovaného právo na primerané finančné zadosťučinenie. Žaloba o primerané finančné zadosťučinenie bola podaná dňa 30.04.2020, teda v čase, keď ešte neuplynula všeobecná trojročná premlčacia doba vyplývajúca z ust. § 101 Občianskeho zákonníka.

23. Právne bezvýznamný je poukaz žalovaného na to, že žalobca si právo na primerané finančné zadosťučinenie neuplatnil jednou žalobou. Z ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. v znení neskorších predpisov nevyplýva pre spotrebiteľa povinnosť uplatniť si toto právo jednou žalobou. V prípade niekoľkonásobného porušenia práv alebo povinností určených na ochranu spotrebiteľov, najmä za situácie, ak spotrebiteľ v čase vzniku zmluvného vzťahu ako osoba neznalá práva, nemá ani vedomosť o tom, ktorá zo zmluvných podmienok je neprijateľná a túto vedomosť nadobúda postupne, nie je vylúčené, aby po získaní takejto vedomosti o neprijateľnosti tej - ktorej zmluvnej podmienky podal samostatnú žalobu o určenie neprijateľnosti konkrétnej podmienky.

24. Vo veci 16Csp 12/2017 Okresného súdu Prešov, ktorá bola začatá a právoplatne ukončená podstatne skôr ako prejednávaná vec, bolo uložené žalovanému zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 19.06.2015 k zmluve o revolvingovom úvere zo dňa 19.06.2015. Po právoplatnom ukončení konania vo veci 16Csp 12/2017 Okresného súdu Prešov, žalobcovi nič nebránilo podať žalobu o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia voči žalovanému z titulu úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti vo vzťahu k dohode o zrážkach zo mzdy. Z tohto titulu bolo žalobcovi priznané vo vzťahu k žalovanému primerané finančné zadosťučinenie vo výške 250 eur, čo priamo vyplýva z právoplatného rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 19.07.2019 č.k. 32Csp 79/2019 - 55 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 29.10.2019 č.k. 25Co 65/2019 - 108. Takto priznané primerané finančné zadosťučinenie sa vzťahovalo na neprijateľnú dohodu o zrážkach zo mzdy, teda na iný nárok ako je to v prejednávanej veci.

25. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení treba vychádzať z toho, že toto má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradilo dodávateľa od získavania plnení vyplývajúcich z neprijateľných zmluvných podmienok a jednak to treba chápať ako odmenu za to, že spotrebiteľ sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojim úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, sa už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa nedopustí v takej intenzite. Aj keď zákon, ako to už bolo skôr konštatované, nevyžaduje pre vznik práva na primerané finančné zadosťučinenie, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma, v prejednávanej veci k vzniku ujmy na strane žalobcu bez akýchkoľvek pochybností došlo. Žalovaný prijal od žalobcu i plnenie, na ktoré mu nárok nevznikol. Bezdôvodné obohatenie sa žalovaného nemožno hodnotiť ako konanie v súlade s dobrými mravmi. Zákaz konať v rozpore s dobrými mravmi priamo vyplýva z ust. § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov. Žalobca taktiež aj s prihliadnutím na postoj žalovaného vo veci vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 10Csp 141/2017, v ktorom spochybňoval dôvodnosť žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky uvedenej v Dohode o poskytnutí služieb, bol dlhodobo nedôvodne vystavený psychickému vypätiu a stavu právnej neistoty, a to až do doby právoplatného skončenia konania vo veci 10Csp 141/2017. Pritom je zrejmé, že tento stav vyvolal žalovaný, ktorý sa snažil na úkor žalobcu bezdôvodne obohatiť o sumu 252,83 eur a do zmluvy naformuloval neprijateľnú zmluvnú podmienku.

26. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia, táto závisí od úvahy súdu. Pri jej určovaní sa zohľadňujú rôzne kritéria a to intenzita, časové trvanie závadného konania, satisfakčná a sankčná funkcia a podobne. Za primerané v prejednávanej veci je potrebné považovať finančné zadosťučinenie vo výške 100 eur, tak ako to správne určil súd prvej inštancie. Takto priznané finančné zadosťučinenie je vyrovnaním ujmy žalobcu, ktorá mu vznikla konaním žalovaného, je akousi určitou satisfakciou za stav, ktorý musel v dôsledku konania žalovaného trpieť a jej aj sankciou postihujúcou žalovaného, ktorý závadne konal. Spotrebiteľ nie je povinný preukázať ujmu, ktorá mu vznikla, pretože zákon o ochrane spotrebiteľa priznáva právo na finančné zadosťučinenie už vtedy, keď ujma v nadväznosti na porušenie práva spotrebiteľa vzniknúť mohla a spotrebiteľ sa úspešne domohol ochrany svojich práv. Žalobca v tomto prípade sa úspešne domohol svojho práva a teda boli splnené všetky zákonné predpoklady pre priznanie finančného zadosťučinenia.

27. Správnym je i rozhodnutie o trovách konania. V danom prípade predmetom konania bol nárok žalobcu na primerané finančné zadosťučinenie. Výška uplatňovaného nároku teda bez akýchkoľvek pochybností závisela od úvahy súdu. Aj keď Civilný sporový poriadok už nemá ustanovenie obdobné úprave obsiahnutej v ust. § 142 ods. 3 O.s.p., uvedené neznamena, aby nová právna úprava vylučovala osobitný režim posudzovania úspechu v konaní a nárokov na náhradu trov v prípadoch, keď výška plnenia závisela od úvahy súdu. Pri uplatňovaní nároku na primerané finančné zadosťučinenie bolo povinnosťou žalobcu v žalobe uviesť jeho požadovanú výšku. Z povahy tohto nároku však vyplýva, že presné stanovenie výšky plnenia je závislé od úvahy súdu. Je preto spravodlivé, aby aj súdom prisúdená výška plnenia bola braná za základ pre výpočet jednotlivých trov konania, vrátane tarifnej hodnoty pre určenie základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby v prípade, že strana je zastúpená advokátom, lebo až vtedy je známa hodnota sporu. V sporovom konaní je kritérium procesného úspechu prvoradým kritériom posudzovania náhrady trov, čomu zodpovedá aj systematické začlenenie ustanovenia § 255 C.s.p. Podľa tohto kritéria môže súd priznať náhradu trov konania v plnej

výške aj vtedy, ak súd priznal nárok úspešnej strane, nie však v požadovanej výške. Ide o prípady, keď výška nároku závisí od úvahy súdu.

28. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd postupom vyplývajúcim z ust. § 387 C.s.p. rozsudok v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil.

29. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ust. § 255 ods. 1 C.s.p. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že žalobcovi v súvislosti s odvolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

30. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).